

en dialog i befolkningen. Det bør vi holde os for øje også her i salen i dag.

Jeg skal slutte med på vegne af Socialdemokratiet, Venstre, Det Konservative Folkeparti, Det Radikale Venstre og Centrum-Demokraterne at stille følgende:

Forslag om motiveret dagsorden

»Folketinget fastslår, at hovedformålet med regeringskonferencen i 1996 er at sikre muligheden for EU's udvidelse med de central- og øst-europæiske lande samt de baltiske lande. Folketinget opfordrer regeringen til i efteråret 1995 – på grundlag af Maastricht-Traktaten og Edinburgh-Afgørelsen – at optage forhandlinger med Folketingets partier om udformningen af et forhandlingsgrundlag for regeringskonferencen i 1996.

Herefter går Tinget over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 41).

Formanden:

Der er nu stillet følgende forslag om motiveret dagsorden: (se foran). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Udenrigsministeren sagde for lidt siden, at den danske EU-politik skal hvile på det bredest mulige folkelige fundament. Sådan var det vist udenrigsministeren sagde.

Derfor synes jeg unægtelig, det er lidt mærkeligt, at hr. Ove Fich nu præsenterer en dagsorden som den, han her har fremlagt på vegne af Venstre og De Konservative og regeringspartierne.

Det er jo en dagsorden, der helt klart giver det signal, at nu vil man gentage forløbet fra 1992 og lave et såkaldt nationalt kompromis, et nyt nationalt kompromis sandsynligvis forhandlet bag lukkede døre uden adgang for unionsmodstanderne, sådan som det også skete i 1992. Det er den sikre vej til at hindre, at det, der bliver resultatet her i Folketinget, kommer til at hvile på et solidt folkeligt fundament, som udenrigsministeren sagde.

Derfor synes jeg, det er nødvendigt, at der allerede på nuværende tidspunkt i debatten bliver fremlagt et klart alternativ til denne nationale kompromislinje, som regeringspartierne,

Venstre og De Konservative nu har lagt sig fast på.

Det kan også i løbet af debatten, håber jeg, vise, om SF stiler mod et nationalt kompromis eller SF vil samarbejde med unionsmodstanderne. Det er et meget afgørende spørgsmål, også når man ser på den folkelige tilslutning til ja eller nej.

Derfor vil jeg tillade mig på vegne af hr. Kristian Thulesen Dahl og mig selv at stille følgende:

Forslag om motiveret dagsorden

»Idet Folketinget konstaterer, at der er behov for en dybtgående offentlig debat om den danske EU-politik, før der kan drages konklusioner om et dansk memorandum, pålægger Folketinget regeringen at bidrage til at styrke den offentlige debat frem til september samt herefter i september at indbyde samtlige Folketingets partier samt i hvert fald JuniBevægelsen og Folkebevægelsen mod EU-Unionen til åbne forhandlinger om et dansk memorandum.

Folketinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 42).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se foran). Også dette dagsordensforslag indgår nu i de videre forhandlinger.

Uffe Ellemann-Jensen (V):

Det er med stor glæde, jeg kan erklære mig enig i den analyse af den internationale udvikling, som statsministeren og udenrigsministeren netop har givet Folketinget. Der er altså overensstemmelse i analysen, ikke nødvendigvis i den konsekvens, som drages af analysen. Men det skal jeg vende tilbage til.

Jeg er ganske enig i regeringens konstatering af, at alle de europæiske samarbejdsorganisationer, som er væsentlige for Danmarks sikkerhed, er under omstilling og under videreudvikling.

Og jeg er ganske enig i den formulering, udenrigsministeren anvendte: At Den Europæiske Union er det centrum, hvorom den europæiske udvikling drejer. Jeg synes i øvrigt, det er befriende, at udenrigsministerens analyse er forholdsvis fri for den romantik omkring FN og Den Europæiske Sikkerhedskonference, nu OSCE, som det jo ellers har været på mode at